

Stichting Albanië Comité

Nieuwsbrief

DECEMBER 2021

*Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn naam van kind tot kind voortgeplant.
Zij zullen in Hem gezegend worden (Ps. 72:17a)*

FLAMBOYANTE KLEDING VOOR ROMA'S EN KRAAMPAKKETTEN VOOR BABY'S:

*'Als je het zelf niet zou willen aantrekken,
hoef je het ook niet aan Albanië te geven'*

Vrijwilligers zijn de kurk waarop het Albanië Comité drijft. De stichting mag zich gelukkig prijzen met een lange lijst vrijwilligers waarop ze een beroep kunnen doen. Want er zijn flink wat handen nodig om de stichting draaiende te houden. Velen werken achter de schermen en doen wekelijks of meerdere malen per week 'hun ding', terwijl anderen meteen in actie komen als er hier en daar een beroep op hen wordt gedaan. Zo zijn er sorteerders aan het werk in het kledingmagazijn, kledinginzamelaars op de

maandagavond, hulpgoederenladers om de vrachtwagen vol te stouwen, chauffeurs om het hulpgoederentransport naar Albanië te brengen of 'krachtpatsers' die grotere goederen ophalen bij organisaties, winkels en mensen thuis. Het is zo maar een greep uit de tientallen vrijwilligers die voor 'niks en niemandal' zorgen dat het Albanië Comité haar goede werk kan blijven doen. De meeste vrijwilligers zijn al jarenlang actief voor de stichting en een enkeling zelfs sinds de oprichting, nu

Annie Rasmussen: 'Ik kom uit een gezin waar ik het helpen van andere mensen van huis uit heb meegekregen.'

bijna 30 jaar geleden. Annie Rasmussen (88) is zo'n 'veteraan' die van het begin af aan 'erin is gerold', zoals ze het zelf omschrijft. Niet zo verwonderlijk, want als (schoon)moeder van Herman en Anne-Lise Lubbers zat -en zit ze nog steeds- dicht bij het vuur.

'Ik kom uit een gezin waar ik het helpen van andere mensen van huis uit heb meegekregen', vertelt ze. 'Mijn vader zat tijdens de oorlog in het verzet. Dat was ook hulp verlenen en alle mogelijke dingen doen. Er kwamen mensen van allerlei pluimage bij ons in huis. Ik ben dus wel wat gewend. Maar wat Albanië betreft: je moet er geweest zijn. Je moet het gezien, geroken, beleefd en gevoeld hebben. Het heeft heel lang geduurd voordat ik ernaartoe ben gegaan. Dat heeft alles te maken met de oorlog. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was ik een kind. Omdat het al zo lang geleden is, merkte ik in mijn omgeving dat je er niet meer op terug mocht komen. Ik heb de hongerwinter meegemaakt en was 10 jaar oud toen mijn vader werd opgepakt. Dat alles hield me tegen om naar Albanië te gaan. Kon ik het aan om te zien hoe de mensen daar in moeilijke omstandigheden en armoede leefden? Anne-Lise zei steeds: -Ga toch mee-. Maar ik stak m'n kop in het zand, wilde het niet zien. Totdat er een moment kwam dat ik toch op haar uitnodiging inging.'

In het gelid

'De eerste keer dat ik meeding, klopten er diezelfde dag twee politieagenten op de deur van ons huis. Ik schrok me helemaal een ongeluk. Het bracht me weer terug naar de oorlogstijd. Het bleek niks te zijn, de agenten wilden gewoon even goeiedag zeggen', glimlacht Annie. 'Ik ben met Herman en Anne-Lise meegegaan naar de gezinnen in de bergdorpen. Ik keek in hun huisjes om me heen en dacht: -Zo was het. Dit heb ik ook meegemaakt-. De leefomstandigheden, de armoede, hoe de kinderen eruit zagen.... ik herkende het. Toen ik het eenmaal had gezien, kon ik me eroverheen zetten en had ik er geen moeite meer mee. Ik zag met eigen ogen hoe er nog steeds geleefd wordt in omstandigheden die ik in de oorlog heb meegemaakt. En dan hebben we het over Europa, hè? Op een paar uur vliegen bij ons vandaan. Ik zag hoe de kinderen gewoonweg niet konden spelen. Daar zorgde de strengheid van het communistische systeem voor. Ze wisten niet hoe ze moesten spelen. Dat hebben wij hen geleerd. Dankzij het Albanië Comité zijn deze kinderen in de 'normale wereld' terechtgekomen en hebben ze onderwijs gekregen, wat zeker voor de meisjes een enorme verbetering is. Als we langskwamen, stonden de kinderen als soldaatjes in het gelid. Ook de twee onderwijzeressen -die van het begin af aan onderwijs hebben gegeven in het kindertehuis- gedroegen zich zo. Wij hebben de kinderen geleerd kind te zijn en lekker te spelen, te knutselen en te stoeien. En de onderwijzeressen ook. Het was niet zo dat ze daar ongelukkig waren. Ze wisten niet beter. Maar wij gunden ze iets beters.'

Annie en Diele, meteen een klik na de eerste kennismaking, nu meer dan 30 jaar geleden.

Veel ontzag voor de vrouwen

'Ik heb door de jaren heen gigantisch veel ontzag gekregen voor de Albanese vrouwen. Mannen zijn niks daar. Ze gokken en drinken. Ik heb enorm veel bewondering hoe de vrouwen hun kinderen grootbrengen en het huishouden draaiende houden in zulke leefomstandigheden. Als ze eten komen halen bij ons voorraadmagazijn, binden ze de balen en tassen op hun rug. Je ziet de vrouwen uit de bergdorpen nog altijd zo lopen. Er is één vrouwtje daar, waar ik een speciale band mee heb. Ze heet Diele en ik ken haar al meer dan 20 jaar. Ze is jonger dan ik, maar ze lijkt stukken ouder. Dat zie je met alle vrouwen in Albanië. Ze hebben het zwaar. Als ik meega naar Albanië en haar bezoek, hangt ze meteen om m'n nek en laat me niet meer los. Ze zegt altijd: -Jij bent de enige in de hele wereld die aan me denkt-.

Heel triest. Ze heeft verder niemand. Van het begin af aan klikte het tussen ons. We kwamen toen zo'n klein fornuisje bij haar brengen. Ze kreeg er ook een pannenset bij. Het was zó vreselijk bij haar in huis.... Zo is het leven daar', verzucht Annie.

'Wij hebben het in het laatste oorlogsjaar ook niet leuk gehad, maar een Nederlandse marshall bood hulp. Anders waren we er niet bovenop gekomen. Ik zeg altijd: -Als er hier in Nederland wat gebeurt, dan redt de jeugd het niet-. Ze zijn in welvaart opgegroeid. Als je naar Albanië kijkt en ziet hoe een moeder vier à vijf kinderen rond heeft lopen die ze te eten moet geven, terwijl vader helemaal niks doet.... Vind je het gek dat zo'n moeder het op een gegeven moment niet meer ziet zitten? Vooral

Hartelijk dank

Het drukken en bezorgen van deze Nieuwsbrief is mogelijk gemaakt dankzij sponsoring, waarvoor de Stichting Albanië Comité de sponsors heel hartelijk dankt!

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité

de meisjes worden de dupe. Vrouwen tellen niet mee. Ze zijn goed om de koe uit te laten en moeten maar zo snel mogelijk trouwen om de deur uit te zijn. En dan maken ze hetzelfde mee als hun moeder. Daarom is het KANS-project zo belangrijk. Met Kinderen Albanië Naar School krijgen meisjes echt een kans en dat is geweldig. De kinderen zijn daar echt niet dom, hoor. Dankzij de scholing, is hun situatie verbeterd. Het Albanië Comité zorgt voor schoolmateriaal zoals schriften, pennen en boeken. En ook voor eten, kleding en zo nodig medicijnen en verdere ondersteuning voor hun familie'.

1200 poppetjes

Freek Spilt helpt net als Annie Rasmussen in het kledingmagazijn, maar is daarnaast multifunctioneel inzetbaar voor het Albanië Comité. Zo zet hij zich o.a. in bij de kledinginzameling op de maandagavond, is altijd present bij het laden van het hulpgoederentransport en haalt spullen op die te groot zijn om door mensen zelf te kunnen worden vervoerd. Net als Annie is ook Freek als het ware in het werk voor het Albanië Comité 'gerold'. 'Mijn moeder Zwaantje -mijn vader heette Piet- had als hobby poppetjes verzamelen. Als ze op vakantie ging, kocht ze nooit ansichtkaarten, maar een poppetje. De hele zolderverdieping stond er vol mee. Ze had wel 1200 poppetjes en wist van elk poppetje waar het vandaan kwam of van wie ze het had gehad. Toen wij op een gegeven moment de zolder gingen opruimen, zeiden we tegen de buurtkinderen die langskwamen: -Neem maar wat mee-. Maar er bleef nog zoveel staan, dat mijn broer zei: -Is dat niks voor het Albanië Comité?-. We hadden ik

weet niet hoeveel vuilniszakken vol met poppetjes. Die zijn allemaal uitgedeeld onder de kinderen. Uiteindelijk bleven er nog twee poppen in Huizer klederdracht over. Die hebben we aan Anne-Lise gegeven. Die twee poppen staan nog altijd in het kindertehuis in een vitrine'.

Willie Wortel

'Ik had zón goed gevoel bij het Albanië Comité, dat ik acht jaar geleden vroeg: -Kunnen jullie nog wat handjes gebruiken?-. In eerste instantie dacht Anne-Lise dat ik poppenhandjes bedoelde', glimlacht Freek. 'Maar ik wilde gewoon aan het werk. Sindsdien verzamel ik bananendozen bij een aantal winkels en de zaterdagmarkt, die we gebruiken als verpakkingsmateriaal. Ook haal ik matrassen, ledikanten, dekens en dekbedden op bij mensen thuis en andere grote spullen bij bedrijven of organisaties. Verder help ik bij de kledinginzameling, het laden van de vrachtwagen en sorteert ik de schoenen in het kledingmagazijn. Meestal ben ik de eerste die komt en de laatste die weggaat. Ik probeer mee te denken en nieuwe dingen te verzinnen. Zo hadden we vroeger bij de kledinginzameling een melkbus staan waar mensen een donatie in konden doen om het transport te bekostigen. Die bus werd vaak over het hoofd gezien. Ik heb iets nieuws bedacht: een hangende collectebus met een vakje waar de Nieuwsbrief in ligt. Dan zeg ik tegen de mensen die kleding komen brengen: -Neem onze Nieuwsbrief mee-, en dan zien ze ook de collectebus en stoppen er wat in. Hij hangt aan de open deur op de maandagavond', laat Freek het zelfbedachte kleinood zien. Het is één van Freek's 'uitvindingen' die hem binnen het Albanië Comité de bijnaam 'Willie Wortel' opleverde.

Manusje van alles

Net als Freek is ook Annie een 'Manusje van alles'. Behalve het sorteren van kleding in het magazijn, staat ze op markten met spulletjes voor de verkoop, die ze ook nog eens grotendeels zelf maakt. In februari gaat ze al van start met het fabriceren van kerstkaarten. Verder zorgt ze voor jam en zuur in leuke potjes, bakt ze cakes en taarten, maakt ze rammelaars en breidt allerlei babyspulletjes zoals beertjes en ander klein spul.

'Nu de markten er al een poosje niet meer zijn vanwege corona, hebben we minder inkomsten gehad', heeft Annie gemerkt. Ondanks het uitblijven van de verkoopmomenten, is er wat werk betreft nog genoeg te doen. Het sorteren van de binnengebrachte kleding is een arbeidsintensieve klus. Drie ochtenden in de week wordt er gesorteerd in de opslagloods aan de Fabrieksweg. Met name voor de maandagochtend zijn er handen tekort. Drie vaste vrijwilligers zijn gestopt, zodat er dringend behoefte is aan extra sorteerders. Annie is alle drie de ochtenden present en zo nodig ook nog een paar ochtendjes meer.

'Alle spullen gaan drie keer door je handen', vertelt ze, terwijl ze een blouse opvouwt. 'De eerste keer als het wordt aangeleverd en uitgezocht moet worden. Daarna wordt de kleding op maten ingedeeld, dat is de tweede keer. En vervolgens gaan de spullen in dozen voor verzending, dat is de derde keer. We hebben dozen voor de kindertehuis kinderen, de KANS-kinderen, de Roma's en nog een heleboel andere groepen. We kijken welke kleding geschikt is voor welke groep. Dus krijgen de

'Willie Wortel' Freek Spilt heeft weer wat uitgevonden: een collectebus annex folderhouder, zodat mensen die informatie mee willen nemen, de collectebus in het zicht krijgen.

Roma's specifieke dozen waar ook flamboyante kleding in zit', glimlacht Annie.

Dokters doen de was

'Waar we ook veel spullen vandaan krijgen is Baby Hope. Deze stichting is opgericht door een moeder die haar ongebruikte kraampakket niet wilde weggooiden. Een heleboel moeders krijgen uiteindelijk een ziekenhuisbevalling en hebben hun kraampakket niet nodig. Baby Hope zamelt kraammaterialen in en ondersteunt kraamprojecten in Afrika, Zuid-Amerika en Oost-Europa. We krijgen ook veel babyartikelen van Baby Park en van apotheken. Veel spullen zoals luiers en incontinentiemateriaal worden weggegooid. Terwijl ik in Albanië papieren luiers aan de waslijn heb zien hangen. Onze dokterspost in Grabbe bijvoorbeeld, is helemaal afhankelijk van materiaal dat het Albanië Comité aanlevert. Die mensen staan nu al te jubelen dat er weer een transport aankomt. Met de dingen die hier weggegooid worden, zijn ze daar hartstikke blij. Het mag natuurlijk niet over datum zijn en het moet zeker nog een half jaar meegaan. Daar wordt goed op gelet. De dokters in Albanië doen nota bene zelf hun was, zodat we ook een wasmachine in de dokterspost hebben geplaatst. Samen met een fornuis voor de Roma's is de wasmachine één van de laatste dingen die Herman nog gedaan heeft..... Als je kinderen in de rij ziet staan voor een hapje eten, dan doet me dat meteen denken aan de gaarkeuken in de oorlog', peinst Annie.

Blij met een tandenborstel

'Er zijn ook diverse breiclubs die voor het Albanië Comité breien. De breidames kunnen gigantisch mooie kleding en dekens breien. Ook deze dingen pakken we in. Af en toe komen er de gekste dingen uit de zakken met kleding tevoorschijn. Soms is het schrikbarend wat mensen inleveren en soms is het verschrikkelijk mooi. Alle zakken die je hier ziet liggen, gebaart Annie om zich heen, 'worden allemaal bekeken en uitgezocht. We kijken of de kleding goed, heel en schoon is. Ik zeg altijd: -Als je het zelf niet zou willen aantrekken, hoef je het ook niet aan Albanië te geven-. Ze hebben rotzooi zat. Ze hebben goede spullen nodig. Als de kleding uitgedeeld wordt, zijn ze er als een kind zo blij mee. Net als met de voedselpakketten. Daar zitten geen luxe dingen in, hoor. Als wij meel en olie

zouden krijgen, zouden we zeggen: -Wat moet ik ermee? Ik kan er hooguit pannenkoeken mee bakken-. Maar voor hen is het het verschil tussen verhongeren en leven. En als je ziet hoe de kinderen reageren als ze de versierde schoendozen met cadeautjes krijgen..... De kinderen zijn heel gedisciplineerd. Ze zullen niet maar zo in de doos kijken. Misschien dat ze voorzichtig even onder de deksel gluren. Pas als je zegt dat ze de doos gerust open mogen maken, gaat de deksel eraf. En dan zijn ze zo blij..... Ze krijgen nooit cadeautjes. Ze zijn ook zo blij voor elkaar. Blij met een tandenborstel en een gummetje'.

ELK KLEDINGSTUK WORDT UITGEZOCHT

De vuilniszakken en dozen met kleding die bij het Albanië Comité worden binnengebracht, worden stuk voor stuk uitgezocht. Alle kledingstukken, schoenen en andere hulpgoederen gaan door de handen van de sorteerders. Verreweg het meeste kan het Albanië Comité goed gebruiken. Mocht het zo zijn dat bepaalde spullen niet geschikt zijn voor de Albanese projecten, dan kan het Albanië Comité er andere hulpverleningsinstanties een groot plezier mee doen. Alle kleding en spullen komen gegarandeerd ten goede aan mensen die het bikkeld hard nodig hebben, op de eerste plaats in Albanië en op de tweede plaats waar ook ter wereld. Zo wordt er ook kleding gespaard voor de Kidskledingbank, om kinderen niet de dupe te laten worden van de financiële problemen van hun ouders. Het Albanië Comité wil doen wat er in haar statuten staat: hulp bieden aan mensen in Albanië of elders die aan de grond zitten, daar waar de nood hoog is.

Kledinginzameling op de maandagavond

Mooie gift voor noodlijdende dokterspost

'Ik las enige tijd geleden een oproep voor medisch materiaal voor jullie dokterspost. Kun je vertellen wat nodig is? Een kennis wil graag voor een hoog bedrag materiaal aan jullie geven....', kreeg Anne-Lise half oktober een appje van één van de chauffeurs van Hoop voor Albanië, die regelmatig achter het stuur van de vrachtwagen kruipt om hulpgoederen naar Albanië te rijden. Samen met zijn vrouw verbleef hij een poosje in het gastenverblijf in Mushqeta en bezocht de lopende projecten van het Albanië Comité, waaronder de dokterspost in Grabbe.

De kleine medische hulppost is volkomen afhankelijk van materiaal dat door het Albanië Comité wordt aangeleverd. Anne-Lise heeft de afgelopen zomer weer met eigen ogen gezien hoe leeg de planken en laden zijn, die volgestouwd zouden moeten liggen met medisch materiaal om de Albanese bergbewoners te kunnen verzorgen in geval van ziekte of verwondingen.

Het bestuur is dan ook erg dankbaar dat deze chauffeur een balletje van hulpverlening aan het rollen heeft gebracht. Doordat hij onder de indruk kwam van het Albanese werk, sprak hij er met een kennis over, die op zijn beurt werd geraakt en besloot een financiële bijdrage te leveren om de nood van de dokterspost te ledigen. Bijzonder, hoe het werk van het Albanië Comité zich op deze manier als een olievlek verspreidt.

'TOUCH OF CHRISTMAS' VOOR ALLERARMSTEN:

Nog € 3.000 nodig voor Voedselpakkettenactie

De Voedselpakkettenactie 2021 nadert zijn voltooiing. Bij het ter perse gaan van deze Nieuwsbrief stond de teller op € 33.000. Nog een kleine eindspurt van € 3.000 en het is mogelijk om 900 voedselpakketten samen te kunnen stellen om de allerarmsten in de bergdorpen de winter door te helpen. Het bestuur van het Albanië Comité kijkt samen met de Albanese families met blijde verwachting uit naar het moment dat het streefbedrag wordt gehaald.

Het voedsel is voor de dorpsbewoners van levensbelang, want de Albanese winters zijn bar en boos. Het succes van de jaarlijkse Voedselpakkettenactie is, dat de Albanese gezinnen dankzij een voorraadje olie, meel, rijst en andere noodzakelijke producten, geen honger hoeven te lijden. Een mooi gebaar om ter gelegenheid van de voor ons feestelijke decembermaand met cadeaus, kerstpakketten, feestjes en overvloedige maaltijden, een voedselpakket te doneren en de Albanese dorpsbewoners een 'touch of Christmas' te laten beleven. Een voedselpakket gevuld met de allereerste levensbehoeften kost € 40. Helpt u mee de eindstreep te halen? Uw bijdrage is welkom op rekeningnummer NL97RABO0329960008 t.n.v. Stichting Albanië Comité Huizen met de omschrijving 'Voedselpakkettenactie'.

Met een voedselpakket beleven de Albanese dorpsbewoners een 'touch of Christmas'.

Schoenendoosactie

Tegelijkertijd met de Voedselpakkettenactie, is ook de Schoenendoosactie gestart. De kinderen in Albanië kijken uit naar deze decemberversassing, want een cadeau krijgen is voor hen uitzonderlijk en een groot feest. Er zijn enkele honderden dozen ingeleverd met toiletartikelen, warme kledingstukken, knutselspullen, klein speelgoed en dergelijke. Diverse scholen en kerken deden mee met de actie en ook particulieren vulden een doos of tas. De cadeautjes zullen ook dit jaar weer in goede en blijde handen terechtkomen.

Versierde schoendozen met cadeautjes geven een lach op de gezichten van de Albanese kinderen.

MEVR. KAMERAAD BREIT AL 16 JAAR VOOR KINDERTEHUISKINDEREN:

400 truien in liefde gebreid

Je kunt het je haast niet voorstellen, maar de bijna 90-jarige mevr. Kameraad uit Aalsmeer is nog hartstikke druk aan het werk. Gelukkig heeft ze een goede gezondheid en kan ze nog aardig uit de voeten. Of beter gezegd: uit de handen. Want mevr. Kameraad breit. En niet zo'n klein beetje ook. Het is een grote hobby van haar en ze kan het ook reuze goed. En het mooie is, dat ze breit voor een geweldig doel, namelijk de kinderen van het kindertehuis in Albanië. Al 16 jaar tikken de breipennen tegen elkaar en glijdt de ene na de andere vrolijke en warme trui van haar breinaalden. Ze heeft inmiddels het formidabele aantal van meer dan 400 truien gebreid, waar de Albanese kinderen reuze blij mee zijn. De truien zijn niet alleen mooi, maar ook warm. Dat helpt hen de barre Albanese winters door.

Via haar zus en zwager die in Hilversum wonen, hoorde mevr. Kameraad over het Albanië Comité. Ze informeerde of er misschien belangstelling was voor warme kindertruien en dat was er zeker. En dus begon mevr. Kameraad aan haar formidabele taak. Ze beleefde veel plezier aan het breien zelf, maar zeker ook aan het zien van de blije gezichten van de kinderen die de truien kregen. Want Anne-Lise Lubbers zorgde er altijd voor dat er foto's werden gemaakt, zodat mevr. Kameraad het resultaat kon zien van haar huisvljijt. Dat vond ze geweldig en het stimuleerde haar enorm om verder te gaan met breien.

Zó blij met de mooie, warme truien van mevr. Kameraad.

Een emotioneel afscheid -maar gelukkig toch niet helemaal- van een lieve breister uit Aalsmeer: 'Dank u wel lieve mevr. Kameraad voor alle truien die u in liefde heeft gebreid en die u nog gaat breien.'

In liefde gebreid

Samen met haar zus en zwager kwam ze de truien altijd zelf in Huizen brengen. Steevast werd er dan een bakkie gedronken met Anne-Lise en gezellig bijgepraat. Omdat zowel mevr. Kameraad als haar familie nu toch echt een dagje ouder worden, is het steeds moeilijker om de truien in Huizen af te leveren. Dus kwam de noeste breister eind september persoonlijk afscheid nemen van Anne-Lise en het Albanië Comité. Breien lukt haar nog wel, maar de truien brengen niet meer.

Het was voor beide partijen een emotioneel afscheid. Anne-Lise vond het moeilijk om deze lieve en betrokken vrouw en haar hartverwarmende bijdrage aan het Albanië Comité maar zo los te laten. En wat wil nu het geval? Er is iemand bereid gevonden om de truien van mevr. Kameraad op te halen in Aalsmeer. Hoe bijzonder is dat. 'Wat was ze blij toen ze dat hoorde. En wij natuurlijk ook,' laat Anne-Lise verheugd weten. 'Dank u wel lieve mevr. Kameraad voor alle truien die u in liefde heeft gebreid en die u nog gaat breien.'

*Heel veel dank voor uw onmisbare steun
ten behoeve van het werk in Albanië.*

We hopen ook in het nieuwe jaar weer op u te mogen rekenen.

*Het bestuur van het Albanië Comité wenst u allen
gezegende kerstdagen en alle goeds voor 2022.*

VRACHTWAGEN MET HULPGOEDEREN MUDJEVOL:

1043 dozen op transport

Mudjevol

817 dozen met kleding en schoenen, 260 tassen en zakken, 90 dozen met kleine huisraad, 65 dozen met medische spullen voor de dokterspost, 71 dozen met onderwijsmateriaal, 24 stoelen, 12 dozen met babypulletjes, 8 bedden en matrassen, 3 vloerkleden, 2 naaimachines, een gereedschapskist, een schoolbord, een strijkplank en een speelhuis voor buiten. In totaal 1043 dozen werden er in het tweede weekend van oktober ingeladen om als hulpgoederentransport naar Albanië te worden gebracht.

Om 08.00 uur werd de vrachtauto gebracht door de chauffeurs van Hoop voor Albanië, een stichting waar het Albanië Comité geregeld mee samenwerkt. Gelukkig waren er weer vele handen die het werk lichter maakten. De vrijwilligers pakten flink aan om de laadruimte vol te krijgen. Ook de chauffeurs hielpen mee. En dat alles in een fantastische en gezellige sfeer. Helaas kon niet alles ingeladen worden, omdat de vrachtauto op een gegeven moment echt mudjevol was. Om 11.30 uur gingen de deuren achter de laatst ingeladen dozen toch echt dicht. Gelukkig had alles wat ècht mee moest, een plekje in de laadruimte gekregen. De rest moest wachten tot een volgend transport.

Het was nog een hele toer om de hulpgoederen in Albanië door de douane te krijgen. Maar dankzij de inzet van het kindertehuisgepaar Zamira en Ardi is het gelukt. De vrachtwagen kwam eind oktober keurig op tijd in Mushqeta aan, waar de goederen werden gelost, op karren naar het magazijn werden vervoerd, daar weer uitgeladen werden en een plek kregen in de opslagloods. Het bestuur dankt alle vrijwilligers en chauffeurs heel hartelijk voor hun onvermoeibare inzet: 'We zijn blij met jullie, fantastisch werk geleverd'.

De goederen werden gelost, op karren naar het magazijn vervoerd en daar weer uitgeladen.

Gespaard

Wie denkt dat de opslagloods wel flink leeg moet zijn na een volgestouwde vrachtwagen, heeft het mis. Er zijn nog heel wat dozen en spullen blijven staan die echt niet meer in de vrachtwagen pasten. Met Hoop voor Albanië is de afspraak gemaakt om snel opnieuw een vrachtwagen te laden. Gedurende de eerste coronaperiode moesten de deuren van het inzameldepot noodgedwongen dicht blijven. Ook werd er geen kleding gesorteerd vanwege de veiligheidsmaatregelen. Maar zodra er versoepeling werd afgekondigd, werden zowel de inzameling als het sorteerkwerk hervat. Het was duidelijk te merken dat mensen echt kleding hadden gespaard gedurende de anderhalf jaar dat het depot niet open was. Verscheidene vrijwilligers werkten de hele zomer door om alles te sorteren, zodat de dozen met kleding op tijd klaar waren om in oktober mee te kunnen op transport.

Kledinginzamelingstop Albanië

Vanwege de aangescherpte coronamaatregelen en de komende feestdagen is de kledinginzameling op de maandagavond per direct stopgezet.

In het nieuwe jaar hopen de vrijwilligers van het Albanië Comité op maandagavond 10 januari de draad weer op te kunnen pakken. Er kan vanaf die datum iedere maandagavond (met uitzondering van feestdagen) weer tussen 19.00 tot 20.30 uur kleding ingeleverd worden bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2.

NIEUWE BETEGELING VAN HET SCHOOLPLEIN:

Een veilige speelplek voor de kinderen

Rond het kindertehuis in Mushqeta ligt een schoolplein. Het is fijn dat de kinderen buiten kunnen spelen en daar zijn ook speelattributen voor neergezet. Nu is de laatste jaren gebleken dat de betegeling zó slecht aan het worden is, dat de veiligheid van de kinderen in de knel komt. Het is niet meer verantwoord om ze veilig buiten te laten spelen, omdat de tegels afbrokkelen en er gaten in het plein vallen. Dat heeft het Albanië Comité doen besluiten geld te reserveren om het plein te renoveren en nieuwe tegels te laten leggen.

'Veiligheid voor alles', vindt het bestuur, dat graag ziet dat de kinderen zich lekker buiten uit kunnen leven en op die manier even de problemen en zorgen van thuis kunnen vergeten.

De renovatie is geen klusje dat maar zo eventjes geklaard kan worden. Het plein rondom het kindertehuis heeft behoorlijke afmetingen, dus dat betekent veel werk. De oude bestrating is er inmiddels uit, de grond is voorbereid en geëgaliseerd en de nieuwe betegeling wordt er momenteel ingelegd. Er is gekozen

Volop aan het werk

voor duurzame tegels, zodat de kinderen er nog jarenlang profijt van zullen hebben om veilig buiten te kunnen spelen.

Architect

Het Albanië Comité heeft contact gezocht met Luli Cenoli, de echtgenoot van Letta die in het depot van de Stichting Hoop voor Albanië werkt, waar het Albanië Comité Huizen geregeld mee

samenwerkt. Luli is architect en is bereid gevonden de uitvoering van het schoolplein op zich te nemen. Het zal nog een poosje duren voordat het plein helemaal af is, maar dan zal er tenminste een veilige plek zijn voor de kinderen waar ze naar hartenlust kunnen spelen. Op de Facebookpagina van het Albanië Comité wordt regelmatig een update geplaatst over de vorderingen van het schoolplein.

Colofon

Stichting Albanië Comité ♥ www.albaniecomite.nl ♥ tel: 06-82603916 (algemeen telefoonnummer)

Voorzitter

Margreet Visser
tel: 035-2000103
e-mail: voorzitter@albaniecomite.nl

Secretaris

Laurens Rebel
tel: 06-44850009
e-mail: secretaris@albaniecomite.nl

Penningmeester

Bert Boot
tel: 06-30765708
e-mail: penningmeester@albaniecomite.nl

Fondsenwerving

Pieter van der Poel & Dolf Kos & Cees Bout
e-mail: fondsenwerving@albaniecomite.nl

Inzameling goederen

Anne-Lise Lubbers
tel. 035-5263249
e-mail: famlubbers@albaniecomite.nl

Iedere maandagavond van 19.00 tot 20.30 uur staan vrijwilligers klaar om kleding en hulpgoederen in ontvangst te nemen bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2.

Giften

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité

De Stichting Albanië Comité is een algemeen nut beogende instelling en heeft een ANBI-status.

